

CÓ MỘT NIỀM TIN

Tản văn của sinh viên Thư viện

CÓ MỘT NIỀM TIN TRONG TÔI

“Chú tinh thành u nhất tiễn, kim thạch năng khai”.

Cụ Phan Bội Châu đáng kính của chúng ta đã từng nói như thế. Nghĩa của câu nói ấy là: *“Dem hết tâm thành vào một mũi tên thì có thể bắn tan được đá cứng”*. Tôi thì không biết bắn cung nên cũng không có tham vọng “bắn tan đá cứng”, nhưng có một điều mà tôi đã làm được. Đó là sống tốt hơn, từ khi tôi có một niềm tin!

Tôi còn nhớ rất rõ cái cảm giác bỡ ngỡ rồi hoang mang cách đây hai năm. Nó đeo bám tôi từng giờ, từng phút một sau ngày đăng kí nhập học vào Khoa Thư viện – Thông tin của Trường Đại học Sài Gòn. Đó là những ngày tháng tồi tệ, cái quãng thời gian mà ai cũng phải trải qua một lần trong đời. Một là anh bước tiếp mạnh mẽ hơn, hai là anh ngã quỵ và mất tất cả! Thật may mắn, tôi đã không rơi vào trường hợp thứ hai. Mà phần lớn là nhờ những Người Thầy của tôi!

Dẫu biết rằng ngày 20/11 đã trôi qua nhưng tôi vẫn muốn gửi đến tất cả Quý Thầy Cô những lời chúc tốt đẹp nhất, đặc biệt là những Người Thầy đang giảng dạy hiện nay của tôi!

Người ta, ai cũng có một con đường riêng cho mình để bước vào đời. Có người chọn đúng và bước đi tự tin. Có người chọn nhầm và băng khuâng không dám bước hay không thể bước. Và cũng có những người chọn đúng mà vẫn hồi hộp, lo âu do không đủ niềm tin và bản lĩnh. Vào đúng lúc ấy, những Người Thầy đáng kính

của tôi đã xuất hiện...! Họ như những luồng gió mạnh thổi phăng mọi bụi bặm và lá vàng héo úa trên con đường của tôi, hé mở cho tôi cả một chân trời mới! Tôi bỗng giật mình nhận chân rõ con đường của tôi cũng đầy hoa thơm và cỏ mượt mà trước đây tôi ngỡ chỉ có cát bụi, gai góc. Phía cuối con đường kia là một chân trời tươi sáng và ngay lúc này đây, niềm tin cũng đã bắt đầu tỏa sáng trong tôi!

“La foi est la force de la vie”- Tin tưởng là sức mạnh của cuộc đời (Léon Tolstoi) và *“Seft-distrust is the cause of most of our failures”*- Thiếu tự tin là nguyên nhân của phần lớn mọi thất bại (Bowie). Điều đó thì có lẽ ai cũng biết nhưng đã mấy ai thực hiện được! Cuộc sống muôn màu này đã mang đến cho ta biết bao điều tốt đẹp nhưng nó cũng đã gây ra biết bao nỗi lo lắng và hoài nghi! Có những ngành học, những công việc luôn tạo ra cho ta một sự ao ước, thèm thuồng được trải nghiệm. Một số ngành học trong số đó được phủ những ánh hào quang bên ngoài làm lóa mắt ta, mang đến cho ta những danh vọng ngất ngưỡng và huyền hoặc. Nhiều người lầm tưởng nên sa chân vào và khó thể rút ra hoặc đã rút ra nên phải bắt đầu lại từ đầu. Đó thật là điều đáng tiếc!

Tôi thì tin chắc rằng mình đã đi đúng đường. Thư viện-Thông tin là một ngành học phù hợp với tôi. Việc còn lại là tôi phải gắng vững vàng và kiên trì đi hết “con đường” này!

Louis Pasteur đã từng nói như vậy: “*Không phải nghề nghiệp làm danh dự cho con người mà chính con người làm danh dự cho nghề nghiệp*”. Tôi, hiện nay, mỗi

lần đi ngang đường Pasteur, lại trầm nghĩ đến chân lí ấy như một phương thức để củng cố niềm tin của mình cho nó càng thêm vững vàng!

NGUYỄN MINH SƠN

Sinh viên Lớp DTV1082

Khoa Thư viện-Thông tin ĐH Sài Gòn

HÃY VỮNG TIN TRÊN CON ĐƯỜNG MÌNH ĐÃ CHỌN

‘*Đời thay đổi khi mình biết đổi thay*’. Đùng bao giờ đổ lỗi cho hoàn cảnh bởi lẽ hoàn cảnh sẽ chẳng là gì nếu bạn thật sự có niềm tin, ước mơ, hoài bão và ý chí kiên cường.

Trong cuộc sống, hẳn ai cũng mong muốn mình được sinh ra và lớn lên trong một gia đình giàu có cả vật chất và tinh thần. Thế nhưng, chúng ta không có quyền lựa chọn nơi mình sinh ra. Và bản thân tôi cũng thế, có thể tôi kém may mắn hơn nhiều người bạn khác vì sinh ra trong một gia đình không mấy khá giả. Tuy nhiên không vì thế mà tôi buông xuôi tất cả. Tôi cho rằng: sinh ra trong nghèo khó không phải lỗi của mình nhưng gục ngã trước sự nghèo khó đích thực là lỗi do mình. Chính vì vậy tôi luôn nỗ lực để khẳng định bản thân. Và kết quả là tôi thi đỗ vào trường ĐẠI HỌC SÀI GÒN ngành THƯ VIỆN-THÔNG TIN.

Tôi thật sự sung sướng và hạnh phúc khi đặt những bước chân đầu tiên vào trường, thế nhưng tôi cảm nhận dường như bước chân ấy không mạnh mẽ, tự tin bước về phía trước. Phải chăng vì THƯ VIỆN THÔNG TIN là một ngành học không có tương lai?

Tôi bỗng giật mình, không dám khẳng định rằng “không phải vậy” và tôi tệ hơn là tôi thấy thẹn lòng khi nghe mọi người hỏi tới ngành học của mình. Cho đến hôm học môn CƠ SỞ KHOA HỌC THÔNG TIN VÀ THƯ VIỆN, tôi mới nhận ra nhiều điều thật mới mẻ và đầy thú vị. Trong lúc tôi chán nản và sắp bỏ cuộc thì chính thầy – người thầy đã truyền đạt cho tôi tư duy công nghệ mới, tương lai của thư viện, sự hiện đại của thư viện...như một luồng sinh khí mới giúp tôi vững tin trên con đường mình đã chọn.

Chính vì vậy, hôm nay tôi tự hào nói rằng: TÔI là sinh viên ĐH SÀI GÒN ngành THƯ VIỆN-THÔNG TIN.

Các bạn ạ! Hãy vững tin trên con đường mình đã chọn. Thành công chỉ đến với những ai vượt qua tất cả chông gai, khó khăn, thử thách...Con đường thành công không phải là con đường trải thảm nhưng cho chúng ta bước mà là con đường trải đầy hoa hồng. Nhìn thì đẹp, nhưng để bước đi thì không hề dễ dàng. Những mũi gai nhọn sẽ làm chùn bước cho ai không đủ bản lĩnh. Điều quan trọng là phải đứng dậy và bước tiếp mới có cơ hội đứng trên những cánh hồng êm ái. Đó cũng là đỉnh vinh quang, là thành công đấy!

NGUYỄN THỊ BÍCH HUỆ

Sinh viên Lớp CTV1101

Khoa Thư viện-Thông tin ĐH Sài Gòn

TÌM THẤY MỘT CON ĐƯỜNG

Những tháng ngày xa lạ, bơ vơ khi bước chân vào ngôi trường Đại học Sài Gòn giờ đây đã không còn nữa, cũng không ít hoang mang khi chọn học một ngành học xa lạ: Thư viện-Thông tin. Nhưng ngay những buổi đầu tiên vào học ngành này tôi cảm thấy có nhiều điều thú vị, sau một thời gian học tôi cảm thấy thích thú và đam mê ngành học của mình. Nó không đơn điệu, buồn tẻ như mọi người vẫn suy nghĩ, nó không quá khô khan, cứng nhắc và cũng không dễ dàng cho những ai không có niềm đam mê, sự cố gắng và nhiệt tình trong việc học tập.

Những bài giảng của giáo viên đã truyền đạt cho tôi nguồn kiến thức quý báu, cho tôi kinh nghiệm để làm việc sau này và cho tôi tiếp cận với một nền công nghệ hoàn toàn mới cho nghề thư viện, cho tôi biết thế nào là *phần mềm nguồn mở*, thế nào là *siêu dữ liệu*, thế nào là *đóng gói thông tin*, ... những từ ngữ dường như quá khó để hiểu nếu tôi không học ngành thư viện. Sự tận tụy với nghề, sự cần mẫn trong công việc của các thầy cô là những hình ảnh cao đẹp, là tấm gương sáng cho chúng tôi noi theo. Họ là những người thành công trong nghề nghiệp, trong cuộc sống, là những người đã cống hiến hết mình cho sự phát triển của thư viện, họ làm việc không mệt mỏi trong công việc. Chính những hình ảnh này đã tác động rất lớn đến tư tưởng, đến suy nghĩ trong nhận thức nghề nghiệp của bản thân tôi, khơi dậy trong tôi niềm đam mê nghề nghiệp, một niềm tin vững chãi ở tương lai. Bởi bên cạnh tôi sự thành công của những bậc tiền bối đã soi rọi cho tôi con đường đi đến sự thành công, đánh thức trong tôi những suy nghĩ sai lệch về nghề thư viện, giúp tôi có cái nhìn đúng đắn hơn và có cơ sở để

định hướng công việc trong tương lai. Tôi thấy yêu quý hơn cái nghề mà mình đã chọn.

Từ khi tôi bước chân vào học ngành học này, với sự yêu thích, với một niềm say mê và một niềm tin vào tương lai nghề nghiệp của mình, dường như tôi biết quý trọng thời gian hơn, tôi biết nghĩ đến hiện tại và tương lai mình cần làm gì để cuộc sống này thật sự có ý nghĩa với nghề nghiệp mà mình đã chọn. Tôi không đứng yên để chờ đợi một cơ hội sẽ đến với mình, tôi không chờ ai đó sẽ tới để mở một con đường cho bản thân, mà tôi sẽ tự chọn lấy một con đường đi để đến với thành công. Con đường đến với nghề thư viện là sự lựa chọn đúng đắn của tôi. Tôi sẽ không quá phí phạm thời gian để nó trôi qua đời một cách vô ích và tẻ nhạt. *“Con người sinh ra không phải để tan biến đi như một hạt cát vô danh. Họ sinh ra để in dấu lại trên mặt đất, in dấu lại trong trái tim của người khác”* (Xukhomlinski).

Tôi sẽ cố gắng tận dụng thời gian để học tập, để làm việc và để cống hiến cho ngành thư viện nước nhà sau này. Thật hạnh phúc biết bao khi sau này tôi trở thành một người cán bộ thư viện – làm chiếc cầu nối mọi người đến với tri thức, đem tri thức đến cho mọi người tiếp tục sáng tạo ra những nguồn tri thức mới. Những nguồn tri thức này lại làm giàu thêm vốn tài liệu của thư viện hay nói đúng hơn là làm giàu kho tàng tri thức của nhân loại. Công việc ấy cứ trầm lặng trôi đi, với sự cần mẫn, lòng nhiệt tình những người cán bộ thư viện sẽ xây dựng cho đời những “pháo đài tri thức” lưu giữ đến muôn đời sau.

“Không có con đường nào dài quá đối với kẻ bước đi thong thả, không vội vàng.”

Không có cái lợi nào quá xa xôi đối với những kẻ kiên nhẫn làm việc” (B.Franklin). Và tôi hi vọng rằng sự yêu thích ngành nghề cộng với lòng nhiệt thành, sự cần mẫn và siêng năng trong việc học, tôi sẽ thành công trong công việc và trong cuộc sống. Tôi sẽ vững tin trên con đường mà mình đã chọn và theo suốt chặng đường ấy để tìm thấy cho mình một sự thành công về sau.

Tôi xin chân thành cảm ơn tất cả các thầy cô – những người đã hết lòng để truyền tải cho tôi nguồn kiến thức vô giá,

những người đã không ngại khó khăn để làm việc hết sức mình cống hiến cho nền thư viện nước nhà ngày càng phát triển, Và cũng chính các thầy cô đã khơi dậy trong tôi niềm đam mê trong nghề, cho tôi tìm thấy một con đường nghề nghiệp đúng đắn cho tương lai. Tôi sẽ bước đi trên con đường mà tôi đã chọn và sẽ cố gắng hết sức mình để cống hiến cho xã hội, tiếp bước những thế hệ đi trước để xứng đáng là những người làm một công việc thầm lặng nhưng rất đổi cao quý.

TRẦN THỊ THU HIỀN

Sinh viên Lớp CTV1082

Khoa Thư viện-Thông tin ĐH Sài Gòn

CHÚNG TÔI SẼ LÀM CHO THƯ VIỆN BƯỚC SANG MỘT TRANG MỚI

Không phải ai cũng xác định được con đường mình đang đi và càng không ai biết mình sẽ dừng chân ở đoạn đường nào trên chính con đường ấy. Ước mơ, hoài bão, khát vọng thì ai cũng có nhưng để đạt được thì không phải ai cũng làm được. Mỗi người đều đặt cho mình một mục tiêu, một cái đích để hướng đến.

Bạn và tôi ai cũng đã từng đặt bút vẽ nên tương lai của mình, vẽ nên bức tranh chứa đựng cả thế giới mình muốn, nhưng càng ngày bức tranh đó càng xáo trộn và không theo ý mình. Cũng như Bill Gate, khi còn bé ông đâu biết sau này mình sẽ trở thành tỉ phú, hay như Bác Hồ của chúng ta, một cậu bé thời thơ ấu thì đâu nghĩ sau này sẽ trở thành lãnh tụ của đất nước. Và cũng như tôi, tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ theo đuổi một ngành học khá

lạ lẫm đối với tôi cách đây hơn hai năm, đó là ngành Thông tin Thư viện.

Thư viện Thông tin có thể là ngành học xa lạ với mọi người và cả với chúng tôi, những sinh viên khoa Thư viện Thông tin khi mới bước vào cánh cổng trường Đại học Sài Gòn. Lúc đầu tôi cũng không biết đây là ngành học gì, đào tạo và trang bị cho mình trước khi thực sự vào đời. Cảm giác trong tôi lúc đó rất lo sợ, lo sợ sự lựa chọn của mình có đúng hay không và bắt đầu hơi chán nản. Nhưng sau hơn hai năm cùng các giảng viên và bạn bè trải qua những môn học lý thú cùng với những lần thực tập thú vị tại một số thư viện thì giờ đây tôi có thể nói về Thư viện một cách tự hào với sự nhiệt huyết của tuổi trẻ và niềm tin dành cho thư viện. Và tôi biết sự lựa chọn của tôi là không sai lầm.

Không có nghề nào là không cao quý. Ngành y mang đến cho con người sức khỏe, kỹ thuật mang đến cho xã hội những văn minh hiện đại của con người. Còn thư viện thông tin đưa ánh sáng tri thức đến nhân loại. Đó là điều mà tôi muốn nói tới tất cả mọi người. Là sinh viên Khoa Thư viện Thông tin Trường Đại học Sài Gòn chúng tôi hiểu điều đó. Được tiếp thu những cái hiện đại, cái mới mẻ, được bắt nhịp với hoạt động của các thư viện trên thế giới. Chúng ta đang dần chạm tay vào cánh cửa để mở ra kho tàng tri thức, và chính chúng tôi sẽ làm cho thư viện bước sang một trang mới. Điều đó đã thôi thúc chúng tôi học tập.

Được sự hỗ trợ của khoa và sự giảng dạy tận tình của các giảng viên yêu nghề, cộng với sự nhiệt huyết và niềm đam mê của họ. Đó là thầy Nguyễn Minh Hiệp,

thầy Lê Ngọc Oánh, cô Dương Thúy Hương là những người đã theo sát chúng tôi từ khi chúng tôi vào trường. Chính các thầy cô (tôi muốn gọi một cách thân mật hơn là hai chữ “giảng viên”) đã dìu dắt, rèn giũa, chỉ bảo và mang đến cho chúng tôi niềm tin vào thư viện. Họ là những cán bộ luôn tận tụy, làm việc không biết mệt mỏi và cống hiến tất cả những tâm huyết cho thư viện, họ chính là những kiến trúc sư phác họa nên ngôi nhà tri thức không chỉ cho chúng tôi, những cán bộ thư viện tương lai mà cả cho mọi người muốn nâng cao tri thức của mình.

Và điều cuối cùng tôi muốn nói là tôi đang bước đi trên con đường tôi đã chọn với tình yêu tôi dành cho nó. Hơn bao giờ hết tôi hiểu rằng Thư viện chính là nơi tôi cần đến, và sự lựa chọn của tôi là chính xác.

TRẦN THỊ VÂN

Sinh viên Lớp DTV1082

Khoa Thư viện-Thông tin ĐH Sài Gòn

BA NĂM HỌC GÓI GỌN CHỈ BA TUẦN

Chỉ có ba tuần kiến tập ít ỏi nhưng em đã học tập được rất nhiều điều không những kiến thức về nghiệp vụ thư viện mà còn tác phong, kỉ luật làm việc. Em thấy dường như kiến thức mình học được trong ba năm mà gói gọn chỉ trong ba tuần thực hành mới có thể hiểu rõ bản chất của nó.

Tuy trong một khoảng thời gian ngắn nhưng Thầy, Cô, các anh chị trong thư viện ĐH Khoa học Tự nhiên đã tạo mọi điều kiện cho chúng em được thực hành các khâu cơ bản trong chu trình nghiệp vụ thư viện. Các anh, chị luôn tạo không khí thoải mái, thân thiện, hướng dẫn cho chúng em chi tiết từng khâu một. Nhóm

chúng em được làm việc trong một môi trường hiện đại nhưng không kém phần thân thiện, vui vẻ. Và ấn tượng nhất trong lần kiến tập này với em đó là hôm thứ Ba, ngày 11/5 – ngày thứ hai em đi kiến tập lúc ra về em xuống chung thang máy với thầy Hiệp, Thầy hỏi em rằng “Học thư viện có thích không?”. Em trả lời nhanh nhẩu “Chán lắm Thầy ơi”. Một câu trả lời buột miệng. Rồi em nói “Thầy chắc yêu nghề lắm nhì vì em thấy Thầy viết rất nhiều sách”, thầy cười không nói gì rồi bảo “Em tìm cuốn ‘*Cơ sở khoa học thông tin và thư viện*’ của tôi có trong thư viện và chỉ cần đọc lời nói đầu”. Em đã thấy lo

lắng, hồi hận vì câu trả lời đó trên xe buýt suốt đường về. Nghĩ bụng sao mình không nói là thích học thư viện để Thầy vui lòng?. Nhưng thực tế mình nghĩ sao nói vậy và thực sự trong suy nghĩ bản thân em cũng chưa từng thích học nghề Thư viện. Một sự tình cờ khi đưa bạn bảo mày đăng kí thi vào trường này vào ngành Thư viện và cho đến bây giờ sau khi học xong ba năm em vẫn chưa thay đổi được suy nghĩ đó.

Ngày hôm sau em qua phòng tham khảo và mượn chị Nghĩa cuốn “**Cơ sở khoa học thông tin và thư viện**” của Thầy viết để đọc xem. Và quả thật ngành thư viện đang ngày càng phát huy tầm quan trọng của mình trong xã hội thông tin như hiện nay và hơn bao giờ hết vai trò của người cán bộ thư viện, những “hoa tiêu trong đại dương trí thức” phải nỗ lực để không ngừng bổ sung, hoàn thiện kiến thức của mình để có thể “làm người dẫn dắt tương lai”.

Rồi mấy ngày sau đó khi nghe cô Hương – Phó Giám đốc thư viện thông báo rằng thứ Ba Thầy sẽ gặp và nói chuyện với cả ba nhóm sinh viên của ĐH. Cần Thơ,

ĐH. Văn hóa, và ĐH. Khoa học Xã hội - Nhân văn đang thực tập, em sợ Thầy sẽ phê bình câu nói đó của em. Rồi cũng đến ngày thứ Ba, một tuần trôi qua thật nhanh. Nhóm chúng em được gặp gỡ, trao đổi với Thầy chỉ hơn một giờ vì Thầy bận việc nhưng những câu chuyện Thầy chia sẻ với chúng em, chặng đường Thầy nỗ lực phấn đấu cho ngành Thư viện Việt Nam thật vất vả và em nghĩ chỉ có những người thực sự yêu nghề mới có thể làm được và thực sự nỗ lực hết mình mới đạt được những thành quả như ngày hôm nay !. Sau buổi nói chuyện và khoảng thời gian kiến tập ngắn ngủi đã làm thay đổi hoàn toàn suy nghĩ của em về ngành nghề: **Nghề Thư viện thật thú vị !**. Qua bài viết này em muốn bày tỏ lòng cảm ơn tới Thầy Nguyễn Minh Hiệp – người đã truyền cho em lòng yêu nghề, làm thay đổi suy nghĩ của em về nghề thư viện và em cũng xin chân thành gửi lời cảm ơn tới các anh, chị đã luôn tận tình chỉ bảo, hướng dẫn cho chúng em trong thời gian kiến tập.

Cuối cùng em cũng đã củng cố được một niềm tin.

TRẦN THỊ NHUNG

Sinh viên Lớp K23

Khoa Thư viện-Thông tin

ĐH Khoa học Xã hội – Nhân văn

ĐHQG. TP. Hồ Chí Minh

MỘT HÀNH TRÌNH NHƯ THẾ!

Dường như mùa thu với lá vàng và những cơn gió heo may thường khiến người ta dễ trở nên tâm trạng hơn. Một li café sớm, một góc nhỏ tĩnh lặng trong buổi sáng nhẹ nhàng sẽ gọi lên trong lòng người biết bao cảm xúc. Hôm nay, sao cả ngày tôi luôn có cảm giác nao nao, xao

xuyến trong lòng. Cũng chính mùa thu này ba năm trước, lần đầu tiên tôi đặt chân đến Thành phố Hồ Chí Minh và bắt đầu quãng đời sinh viên đầy thú vị tại Trường Đại học Sài Gòn.

Tất cả những cảm xúc ấy có lẽ được khơi dậy từ những tân sinh viên Khoa Thư

viện Thông tin mà tôi đã gặp sáng nay, khi các bạn đến tham quan thực tế nơi tôi đang công tác – Thư viện Trường Đại học Khoa học Tự nhiên. Nhìn ai ai cũng vui vẻ, tràn đầy nhiệt huyết và trên môi không thể thiếu những nụ cười tươi trẻ, thân thiện. Nhưng tôi chắc chắn rằng trong các bạn có không ít người đang rất hồi hộp và đầy ngỡ ngàng. Sở dĩ tôi có thể hiểu rõ được suy nghĩ và phần cảm nhận được tâm trạng của các bạn vì bản thân tôi cũng đã từng có “những phút đầu tiên” như thế.

Tôi lại nhớ đến ngày ấy, ngày tôi nhận được giấy báo trúng tuyển. Trở thành sinh viên là điều tôi hằng mơ ước, nhưng sao khi đó tôi lại không thấy vui mà thay vào đó là sự lo lắng. Một ngành học do chính tôi lựa chọn mà khi được thỏa ước nguyện tôi lại thấy thật hoang mang. Tôi chuẩn bị hành trang mà trong lòng còn ẩn chứa nhiều dấu chấm hỏi? Không biết mình sẽ bắt đầu như thế nào? Sẽ được học ra sao? Khi tốt nghiệp ra trường công việc có ổn định hay không? Những thắc mắc ấy cứ bủa vây lấy tôi, nó lấn át đi tất cả những niềm vui, niềm hạnh phúc mà tôi đang có.

Giờ đây, tôi không khỏi bật cười thành tiếng mỗi khi nghĩ lại tâm trạng của mình khi đó. Tôi đã lo lắng bởi vì tôi chưa hiểu, tôi đã hoang mang bởi vì tôi chưa có đủ niềm tin. Hơn ba năm đã trôi qua, đó là một khoảng thời gian không quá dài nhưng đã đủ để tôi có niềm tin, tin vào con đường mình đã lựa chọn để bước đi là hoàn toàn đúng đắn, tin vào tất cả những gì mình đã đang và sẽ theo đuổi. Đó chính là THƯ VIỆN – nơi đồng hành với tôi trong suốt những năm sinh viên, nơi tôi đang góp phần lưu truyền tri thức, nơi tôi sẽ gắn bó và phát triển sự nghiệp của mình. Mặc dù con đường đó không lấp lánh ánh hào quang rực rỡ nhưng lại lung linh bởi nhiệt

huyết, lại phảng phất mùi hương thanh cao tỏa ra từ niềm đam mê.

Mỗi ngày khi bắt đầu công việc của mình tôi lại có một niềm vui mới và những trải nghiệm bổ ích, tôi đang được áp dụng tất cả những gì mình học vào thực tế - Điều đó thật may mắn. Giờ đây tôi không còn lưỡng lự mỗi khi có ai đó hỏi rằng mình làm nghề gì, tôi đã hoàn toàn có thể tự tin và trả lời: Tôi là một nhân viên Thư viện.

Nếu như trước đây tôi luôn tự ti về ngành mình theo học thì bây giờ niềm tự hào đã thay thế tất cả. Tôi đang bước những bước đi đầy tự tin vì công việc thư viện của mình. Tốt nghiệp ra trường, khi đã có một công việc phù hợp và ổn định tôi càng hiểu rõ về những gì mình quyết tâm theo đuổi là không hề sai lầm.

Cuộc đời như những bậc thang và để đến được với thành công chúng ta phải bước từng bước, từng bước trên bậc thang đó. Con đường đến với sự nghiệp Thư viện của tôi cũng là một hành trình mà mỗi bậc thang là một bước chuyên biến rất quan trọng và ý nghĩa. Tôi đã bước:

Bậc thang thứ nhất: Đây là bước đi đầu tiên của tôi trên hành trình đến với sự nghiệp Thư viện. Bước đầu tiên đầy ngỡ ngàng và lo lắng, tôi biết mục tiêu là Thư viện nhưng lại không biết mình có can đảm để bước tiếp hay không. Những bước khởi đầu bao giờ cũng đầy ắp khó khăn, nó có thể “đánh ngã” một người không có niềm tin, ý chí, không can đảm đối mặt. Sẽ có hai con đường để chúng ta lựa chọn: ra đi như một kẻ nhụt chí hoặc can đảm ở lại và tiếp tục hành trình. Tôi không phải là người quá can đảm nhưng tôi đã bước tiếp, tôi đã quyết định đến với Thư viện. Và đây là quyết định mà tôi không bao giờ phải hối hận.

Bậc thang thứ hai: Tôi đã nỗ lực hết mình, đã được sự dìu dắt nhiệt tình của những con người tâm huyết. Đây là bậc thang cho tôi kiến thức, động lực và niềm tin, cho tôi niềm hi vọng và truyền cho tôi nhiệt huyết. Hơn ba năm qua tôi đã kiên trì theo đuổi những gì mình đã chọn, ở trên bậc thang ấy tôi đã nhận được sự giúp đỡ tận tình của thầy cô, của những anh chị nhiều kinh nghiệm và đặc biệt là sự ủng hộ và tình yêu thương của gia đình. Tôi đã có động lực để vững bước trong hành trình phía trước.

Bậc thang thứ ba: sẽ không có gì khác đó là tiếp tục phấn đấu trong sự nghiệp phía trước. Giờ tôi không còn là một sinh viên nữa mà đã trở thành một cán bộ thư viện thực thụ. Cảm xúc lúc này thật khó tả, tôi vui mừng, hạnh phúc và cảm thấy tràn đầy năng lượng để tiếp tục bước những bậc thang tiếp theo. Tôi đã hiểu rõ và ngày càng yêu nghề Thư viện mà mình đang theo đuổi, tôi thích cẩn thận xử lý từng cuốn sách, tôi thích giúp bạn đọc tìm được những gì họ muốn, tôi thích tham gia những hội thảo, những khóa tập huấn để nâng cao nghiệp vụ. Tất cả những điều đó giúp tôi nhận ra Thư viện chính là nơi tôi đã đến và tôi sẽ ở lại trong hành trình sự nghiệp của mình.

Cuộc đời không phải chỉ có ba bậc thang như vậy, nhưng nó rất quan trọng và cho tôi tất cả, cho tôi lí lẽ để tiếp tục công việc, cho tôi biết được niềm đam mê của mình, cho tôi khẳng định được sự nghiệp thư viện sẽ gắn liền với cuộc sống của tôi. Những bậc thang ấy tôi đã bước chập chững trong hơn ba năm qua, nhưng cũng

chính những bước đi chập chững ấy đã cho tôi có đủ nhiệt huyết và kiến thức để bước tiếp trong hành trình của mình.

Khi đã trở thành một nhân viên thư viện thực thụ tôi cũng vẫn không thể quên ngày đầu tiên đầy những ngỡ ngàng, ngay lúc đó tôi đã nhận được sự động viên của tất cả mọi người. Uyliam Batơ đã từng nói: *“Nhà giáo không phải là người nhồi nhét kiến thức mà đó là người khơi dậy ngọn lửa tâm hồn”*. Đây là một câu nói tôi luôn giữ trong đầu và tâm niệm thấy nó thật ý nghĩa từ khi tôi gặp thầy – Thầy Nguyễn Minh Hiệp (Giám đốc Thư viện Trường Đại học Khoa học Tự nhiên). Thầy chính là người “khai tâm” cho biết bao thế hệ học trò, trong đó có tôi. Chính thầy đã truyền “lửa” cho chúng tôi, cho chúng tôi hiểu rõ về nghề nghiệp của mình, thầy đã cho chúng tôi động lực để tiếp tục vững bước. Không chỉ kiến thức mà tất cả những gì thầy truyền đạt cho học trò đều rất bổ ích, tôi hiểu rõ đó là tất cả là kinh nghiệm, là tâm huyết của một người yêu nghề. Trong lòng mình tôi luôn thầm cảm ơn thầy - Người Thầy đã cho tôi và các bạn sinh viên ngành Thư viện Thông tin niềm tin, niềm hi vọng.

Trước đây khi nghe nói đến Thạc sĩ, Tiến sĩ Thư viện tôi còn ngạc nhiên nhiều lắm, vì trong đầu tôi chưa có ý niệm rằng thư viện cũng có thạc sĩ, cũng có tiến sĩ. Nhưng giờ đây khi đã quyết tâm theo nghề Thư viện thì điều đó lại trở thành ước nguyện của tôi. Tôi sẽ cố gắng tiếp tục bước lên bậc thang thứ tư, thứ năm để trong tương lai không xa ước nguyện của tôi thành sự thật.

HOÀNG THỊ LIỄU

Cựu Sinh viên Lớp CTV1072
Khoa Thư viện-Thông tin ĐH Sài Gòn